

V R T E C.

Izbaja
1. dnó
vsacega
meseca
na celej
póli in
stoji za
vse leto
1 gl.
60 kr.,
za pol
leta 1 gl.
30 kr.
av. vr.

Naroč-
nina še
naprej
plačuje
in po-
šilja u-
redništ-
vu v
špital.
ulicah
hiš. št.
273
v Ljub-
ljani.

Časopis s podobami za slovensko mladino.

Štev. 6.

V Ljubljani 1. junija 1876.

Leto VI.

M i š k o.

(Svobodno po hrvatskem Fr. Šulerja.)

Nekedaj se deček mál,
Miško je imenoval,
On dušica bil je blaga,
Ljuba vsem ljudém in draga.
Mater vzame smrt mu rana,
In sirota samohrana
Brez sestrice je in ate.

Leto zvršil je devéto,
In ko stopil je v deséto,
Bil diják v četrtej šoli
Ter nadmódril kogar koli;
Dobro znal je čitat', pisat',
Mólití in malo risat',
Kakor detca i vi znate.

A po smrti svoje mame
On premišljevatí jame:
Kaj ubožcu mi početi,
Če od gládi nehčem vmreti?
Hčem li prosit kruha iti,
Materi v sramoto biti?
Téga mi srcé ne móre!

In k učitelju priteče,
Svojo željo mu izreče:
Da volján je dlje hoditi
V šolo, pridno se učiti,
Da hče lekcije dajáti,
Za mezdó poučeváti,
Najti sebi sam podpóre.

Učenic, možák dobroten,
Siromaku blagohoten,
Pregovóril je s županom,
Da njegovim bi drobljanom
Miško uk dajál v písánji,
Risanji, molitvi, branji,
In pri njem bi bil na hrani.

Ter takisto on učitelj
Bil je ino odgojitelj,
A dijaci njega mali
Skóraj čitati so znali,
Seznantli se sè svetom;
Leto Miško je za letom
Srečen bival pri župani.

Jako dobro je študiral
In licejo absolviral;
V pridnosti se nij okršil,
Ko je pravoslovje zvršil,
Zatorej brez vse težave
Stópil v službo je postave
Mej urádníške pisárje.

Ondu Miško sodec blag
Bil je vsacemu predrag,
Vsacemu je sodil právo,
S tem si dóbil čast in slavo,
In potém le časa malo
Po novinah vseh je stalo,
On dežélni da glavár je.

Kaj dejte vi, gospóda moja,
Nij deček ta li vreden čuda,
On, ki je sam si bil pomogel,
Ne bal se dela a ni truda?

A stávití bi jaz hotéla,
Mej vami da so njemu drugi,
Podobni mu užé v sedánjej,
In bolj v bodočej še zaslugi.

Zatórej danes pevka Vaša
Čestita vam prihodnjim sodcem,
Predsednikom, poslancem, učenjâkom,
A čujte! domoljubnim le možâkom!

Lujisa Pesjakova.

Sveti Oče Pij IX.,

mladeneč in velik prijatelj mladini.

(Spisal J. S-a.)

Pridne otroke ima vse rado, ker pridni otroci so prijatelji Bogu, jedino in največje veselje starišem, in nada boljše bodočnosti vsem dobrim ljudém. Jezus, naš odrešenik je gotovo najlepši izgled pridnim otrokom, a tudi odraščeni, kako se jim je vésti, kadar občujejo z otroci.

Kakšen je bil Jezus še kot otrok, pové nam sveto pismo ob kratkem in jasno: „Jezus je rastel v starosti, modrosti in milosti pri Bogu in pri ljudéh.“ O njegovem obnašanji do pridnih otrok pa nam pripoveduje sv. pismo ovako: „Nekega dne je Jezus dolgo pridigoval, bolnike ozdravljaj, žalostne tolažil, ter zvečera ves spehan in truden šel s svojimi učenci na samoten kraj, da bi ondu počival.“ A prišlo je nekoliko žen z otročiči za njim, proséc ga, da bi je blagoslovil. Učenci so znali, da je Jezus užé truden, zatorej so žene in otroke odganjali, a Jezus to videč, bil je nejevoljen in rekel jim je: „pustite otročičem k meni priti in ne branite jim, zakaj takih je nebeško kraljestvo.“ Potem je otroke objemal, na srce pritiskal, roke jim na glavo polagal in jih blagoslavljal. Pri nekej drugej priložnosti je svojim učencem otroke v izgled postavil, rekoč: „resnično vam povem, ako se ne spreobrnete in niste, kakor otroci, ne pojdete v nebeško kraljestvo.“ To očitno kaže, kako je Jezus pridne otroke rad imel, zato se nij čuditi, da je pohujšanje otrok imenoval strahovit greh: „kdor pohujša katerega teh malih, ki v mé verujejo, bilo bi mu bolje, da bi se mu obésil mlinsk kamen na vrat, in bi se potopil v globočini morja.“ Nasproti temu pa mora podučevanje otrok biti veliko zasluženje v očéh gospodovih.

Sedanji Kristov namestnik na zemlji, sv. Oče Pij IX., ravnali so se od mladih nog po izgledu Jezusovem. Bili so priden otrok, zato jih je Jezus vrednega spoznal za svojega namestnika na zemlji in zdaj v tej časti so velik prijatelj krščanskej mladini.